

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főtutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Félévre . . . . . 2 „ 50 „
 Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyilttér minden sor 10 kr.

A mi választási mozgalmaink.

Alkotmányos idöket élünk, s alkotmányos idökből napirenden vannak a választási mozgalmak. Ugy véljük, hogy nem cselekszünk hiábavaló dolog, a midőn a jelen alkalmat arra használjuk fel, hogy kissé ezen választási mozgalmak természetével foglalkozunk.

Nem értjük itt az országgyűlési képviselőválasztásokat, melyekről most a legilletékesebb helyen, a parlamentben úgyis igen sokat beszéltek de értjük azon választási mozgalmakat, melyek törvényhatósági és városi tisztségek megüresedésekor szoktak koronként megindulni.

Tiszteljük és nagyrabecsüljük az autonómiát s azok közé tartozunk, kik a választási rendszernek jó oldalait nemcsak félre nem ismerik, de szíves készséggel belátják és hirdetik is. Am azért nem tudunk szemet húnyni azon visszasságok előtt, melyek a választásokat rendszerint meg szokták előzni s már-már systematikus gyakorlattá nőttek ki magukat.

Mert miben nyilvánulnak ezen ugynevezett „mozgalmak“ leginkább? — Abban, hogy a jelölt nyakába veszi a világot s szélteben, hosszában beszaladja a várost, bekopogtatván Péterhez és Pálhoz, mindekihez, a kinek szavazata van, hogy ajánlja magát és megelőzze a netaláni ellenjelöltet, kik hasonlóan mozognak s hasonlóan elmennek Péterhez és Pálhoz. Ekként a „választási mozgalmak“ igen sok esetben közönséges versenyfutással fajulnak, melyben gyakran az nyeri el a pálmát, a ki leggyorsabban és legügyesebben futott.

És ez a legbosszantóbb, hogy e versenyfutást az egyes jelölteknek még csak rossz néven sem lehet venni; mert ha a többi ilyképen mozog, ő pedig nem: akkor bizonyos, hogy ezen utóbbi húzza a rövidebbet, mert hát — fájdalom — sok függ ilyen esetben a megelőzéstől és vannak választók, kik arra szavaznak, a ki legelőször tett náluk látogatást.

No már ennek nem kelle-e úgy lennie; e hajszát, mely sem a betöltendő tisztségek tekintélyével, sem pedig a tisztségre pályázók önértékelésével nem fér meg, végre valahára meg kell szüntetni. Hiszen mindnyájan tudjuk, hogy mennyi önmegtartózással, mennyi lealázással jár az ilyen

hazálás! És hány ingatag jellem hozatik ilyenkor kísértetbe! Mert hát vannak választók, a kik ennek is tesznek igéretet, annak is, mindenkinek! Es a jelölt ezen igéretre támaszkodva, csakúgy számolja a „biztos“ szavazatokat. Mire aztán út a küzdelem órája, mikor meg van a választás: ekkor beköszönt a fájdalom kiabrándulás; a szép illúziók szétfoszottak mint a köd és annyi utánjárásnak eredménye: a keserű csalódások egész láncolata. Ismételjük urak: ennek nem kellene úgy lennie. Meg is lehetne e visszasságokat szüntetni, csak meg legyen az akarat.

Terjesszünk elő indítványt a megyei és városi közgyűléseknek az iránt, hogy határozattal el, miszerint tisztújítások és üresedések alkalmával e pályázók jelenték be fellépési szándékukat a megye s illetőleg a város főnökénél s ez utóbbi a jelentkezettek neveit minden kommentár nélkül tegye közhírré s közölje a választókkal. Ily eljárás mellett nem volna helye a megelőzésnek, a gyenge jellemek nem tételnének minduntalan próbára s eleje vétetnek a pirrhusi győzelmek annyiszor és oly kellemetlenül tapasztalt megújulásának. —s.

Sárosmegye felterjesztése.

— A nemzetgazdasági válság. —

Mi nem tartozunk azok közé, kik az ezidén beállott rohamos gabonaárak leszállítását külső okokban, teszem börzei manőverekben keresnek. Tagadhatlan, hogy az árak eszkénységhez ily manőverek is hozzájárultak, de a baj oka intenzív és ha egyelőre még nem mutatkozik egész megdöbbenő következményekben, e világforgalom tökélesbítésével s a közlekedési eszközök kiterjesztésével egyiránt tisztább és fenyegetőbb alakban fog mutatkozni.

Megyénk ezen ügyben következő felterjesztést tett az országgyűléshez:

Mélyen tisztelt Képviselőház!

A veszély látása természetesen a védelem gondolatát, a tetterő kifejtését szűli!

Bár merre forduljunk, minden arcz, minden szó megdöbbenést árul el, kérdésre kérdés halmoztatik azon feltűnő körülmény iránt, hogy a nemesak

mint egy agyal, magányba vonult és sem Tibérius előtt meg nem hajlott, sem erkölcsét százada által megrontatni nem engedte, oly engesztelhetlen a zsarnok, mint hű maradván ferje emléke iránt, s az elsőnek gyűlölésében, az utolsóinak siratásában töltvén le életét.

Hölgyeim! Nincs miért rajzoljam a családi élet örömeit. Ti tudjátok és érzitek, mily tiszták, s a jónak és szépek minden magvaival áldottak azok. Tekintsétek életetek fő örömkútjait gyanánt házaikat, tegyétek azt paradicsommá, mert töletek függ; a tiétekre nézve, kárpótolják azt, a mit a közellet megvont a férfitől, öntözzétek a családi élet virágait, változzék templommá házatok, legyenek házi Istenéitek a hűség, háziasság, a családi érények megemlékezés: hogy az egész világ üldözése és bajai ellen négy falnak esőbüdsége biztos védelem, de a négyfal közötti szerencsétlenségtől az egész világ sem elég tágas menedék, és hogy:

„Minden országnak támasza, talpköve,
 A tiszta erkölcs, mely ha elvesz,
 Róma ledől s rabigába görnyed.“

Negyedik női kötelesség: A nemzeti nyelv és irodalom pártolása.

Ezt a természet és önérdék egyaránt parancsolja. Csak a szajkó természetű madarak utánoznak mindig más; a többi saját hangján szól, saját dalát énekli. A művelt nemzetek közül is, sem az angol, sem a francia nem beszél szűkségen kívül más nemzet nyelvét. Miért utánozzuk mi világ végéig a többi népeket? Szép tudni, szükség esetében beszélni idegen nyelveket is, de azokért a miénket mellőzni, bűnös dolog. Józán és elfogulatlan ember előtt szégyenleni nem lehet, ha valaki külföldi nyelveket nem ért; de aki édes anya nyelvében járatlan, azt rosszul érti, hibásan írja s még hibásabban beszél, szerintem megszégyenítést érdemel. Nemzete nyelvét tudni mindenki tartozik. Az ebbeli tudatlanságot nem mentheti semmi; nem a francia,

hazánkban, de úgyszólván egész Európában jóval a közepen aluli gabonaárak eredmények daczára, az árak egyszerre, minden előzmény nélkül, egy harmadrészzel leszállottak.

Egy év rossz termése, egy év alacsony árai a mezőgazdaság számbavett tényezői közé tartoznak, s bár úgy az egyes állampolgárok valamint az államkincstár érzékenyen sujtják, s időleges intézkedésekre kényszeríthetik, mégis mint mulékony takarékoság és egy-két év jobb termése által helyre hozható baj, kiválóbb figyelemre számot nem tarthat.

Most azonban az az általános hiedelem, hogy nem egy év alacsony gabonaárairól van szó, hanem, hogy ezen árak sőt még alacsonyabbak, állandósítottaknak tekintendők. S ezen feltevés, ezen általános meggyőződés bekövetkezését oly általános ügy az államkincstár mint az egyes állampolgárokra nagy horderejű veszélynek tartjuk, hogy azzal idejekorán foglalkozni, az ellen védekezni a lét kérdésének hisszük, s épen azért hazafias kötelességnek ösmerjük erre a mélyen tisztelt képviselőház figyelmét, hathatós tevékenységét kikérni.

A mélyen tisztelt képviselőház bölcsesége, kétségtelenül megtalálja azon legalkalmasabb utat, mely a nehéz helyzetben segíteni képes lesz, s korántsem tartjuk magunkat hivatottaknak az orvoslás módjait megjelölni, mégis hazafias aggodalmainknál fogva feljogosítva érezzük magunkat ez ügyben igénytelen nézetünknek szintén kifejezést adhatni.

Legsürgősebbnek, az aggodalmak megnyugtatósára czélszerűnek látnók mindenekelőtt azon kérdés beható megvitatását, megállapítását, valjon a folyó évi alacsony gabonaárak csakugyan huzamos időre állandóknak tekintendők-e?

Mert habár a világ minden részeiből minden tudósítás konstatálja, hogy különösen a búzában túltermelés van, habár tudjuk és látjuk, hogy Oroszország, Északamerika, Auszália és Kelet-India már is óriási készletekkel halmozták el Európa piacait, habár Dél-Amerika és Afrikában a gabonatermelési kísérletek a legkedvezőbb eredményre kecsegtetnek és habár az éghajlati és világesemények tekinthető közlekedési utak megnyitása után s előnyösebb közlekedési viszonyok mellett Európa gabonatermő országai a versenyt nézetünk

német vagy bármely más nyelvek szépsége és európaisága: nekünk legszebbnek a magyar nyelvnek kell lenni, azért, mivel az ami magunké, azon beszéltek őseink, arról neveztek el hazánkat, egyedül arról ismer meg Európa; az szerzett nekünk és szerzend jövőben is a világ előtt becsületet, szóval: ha jőzanon gondolkozunk, legszükségesebnek, sőt ha alkátát tekintjük, legszebbnek is édes nemzeti nyelvünket kell vallanunk. S hogy ezzel magunkon semmi erőszakot nem követünk el, hogy nyelvünk az európai legszebb nyelvekkel versenyez, bizonyítják az összehasonlító nyelvézet kutatási eredményei.

De e kötelességért nem is hiányzott nőinkben eleitől fogva, Petroczy Katalin a XVIII. század elején nemesak szerette nyelvünket, de azon több jeles művet is irt, Daniel Polixéna, Wesselényi Istvánné több idegen nyelv ismerője, Epiktetus erkölcsstanát görögből anyanyelvére fordította; az amazon jellemű Báthori Zsófia, II. Rákóczy György neje, maga is adott ki imakönyvet; Lorántffy Zuzsánna kitűnő pártolója volt az íróknak és irodalomnak, számos munkát nyomtatott ki, sőt maga is irt egyet, melynek a maga korában nagy hire volt; Bethlen Katanak, a történetíró Bethlen János uokájának, páratlan könyv- és kézirat gyűjteménye, s a gyógytudomány kedvezet szakmája volt, adott ki könyvet is, és legjobb barátai voltak az író Köleséry, Simoni és Borosnyai.

Gyuljon fel bennetek e részben is honleányi kötelességtek tiszta tudata, töndököljék nemes példátok e téren is: szeressétek, ápoljátok nemzeti irodalmunkat, ismerjétek meg és becsüljétek hazai íróinkat.

Említem e végre a honszeretetet? Buzdítalak-e, hogy e földhöz, melyet hazátoknak neveztek, szent tisztelettel ragaszkodjatok? Felhozzam-e Róma hölgyeinek példáját, kik Brutus halálán egy évig gyászoltak. Breunus korában minden aranyukat és

TÁRCZA.

Nőink hivatása.

(Vége.)

Harmadik női kötelesség: a háziasság, vérhűség, s erkölcsi tisztaság a családi életben. A hajadon főboldogságának ön szívében s erényeiben, a nőnek ezek mellett házi körében s hivatása betöltésében kell lenni. A mi rajta kívül esik: az emberek és vigalmak, a való élet és ábrándvilág, mind ezek szépségei és örömei mértékkel élvezhetők, de sohase legyenek első, sohase nélkülözhetlenek; szerencse ha megvaanak, nem szerencsétlenség, ha hiányzanak.

Azokban nem lesz fölösleges e tekintetben is az ó-kor történetét hívni fel tanulságul. Bár menynyire különbözzék is e szinte kétezer év által elválasztott két időszak egymástól, ragyogó példáiból a szépre, jóra hajló emberi természetnek mindig új ösztönt kell merítenie. Plutarch büszkén emlékezik az Archipelagus egy szigetének asszonyaira, hol két századon át nem volt példa női hit megszegésére; büszkén emlékezik a milésiai hölgyekre, kik érzelmeik fejlődésében inkább öngyilkosokká lettek, mint sem érzelmeik szeplőtlenességét avagy csak gonosz gondolat által is beszennyezték. Porciának Brutus nejeinek emléke is örök dicsőségben fog ragyogni, ki nem tudta tul élni sem a római szabadságnak, sem férjének halálát; Juliáé, Pompejus nejeé, ki férje vértől ázott köntösének látásán kétségbeesve meghalt, Paulináé, Seneca hitveséé, ki férjével együtt nyitotta meg eleterét, s még sem halhatván meg, sirig arczán viselé azon tiszteletes halványágot, mely bizonyította, hogy vérenek egyrésze férjével együtt omlott ki; végre Agrippina Germanicus nejeé, ki férje halála után ifjan és szépen

CSARNOK.

Az ametiszt ibolyák.

— Németből. —

Régen történt, még az ötvenes évek elején, — hisz most már ez meg sem történhetnék, mert azóta az erkölcsök megszilárdultak s a hűség virága nyílik mindenfelé a házaset kertjében.

A csabos sennorita már jó ideje meghalt s oly békében nyugszik, mint akár a legerényesebb nő, pedig vele hany férjnek a hűtlenségét temették el... requiescant in pace!...

Különösen ünnepezték a sennoritát Bécsben, hol a színház, melyben föllépett, mindig a fulladásig tömve volt s a pénztárnál valóságos hósi harcokat vívtak a férfiak egy-egy jobb helyet biztosító jegyért.

Nos, tehát — azok közt, kik akkor a csabos tánczosnőért sovárogtak, volt egy fiatal hivatalnok is, neve helyett az N. betűt fogom használni — s e fiatal férfi nemcsak jó családból való volt, de néhány év óta már férje is volt egy kedves szép nőnek, kinek szerencsére sejtelve sem volt arról, hogy férje eltért az egyedül üdvözítő valástól s bálványok oltárán áldozik.

N. ur pedig miután látta, hogy a sennorita nem elégszik meg bonbonokkal, virágcsokrokkal s a szenvedélyes szerelem szavaival, elhatározta, hogy valami értékesebb ajándékkal fogja szerelmét bebizonyítani. Még annyira ugyan nem vesztette el eszét, hogy magát tönkre tegye a tánczosnő lángoló szerelméért, de miután néhány nap és éjjel szivdobogva fontolgatta a dolgot, végre elhatározta, hogy ötszáz forintot rá szán egy ékszerre, mellyel a bájos sennoritát végkép meghódítja — néhány negyedórára.

Amint gondolta, akként tett. Elment az első ékszerészhez, sokáig válogatott az ékszerek közt, míg végre egy rendkívül szép garnitúrát: egy mellűt egy pár függővel — mely ametisztből ibolyacsokrot képezett s be volt hintve gyémánt harmatcseppekkel — választott ki. De az ékszer ára épen megegyezt annyi tett ki, mint amennyit N. ur már annélkül is áldozattal érte adhatta. Sokáig alkudott, tanácskozott, kérte, rábeszélte az ékszerészt s utóbb már hatszáz forintot is ígért, de mindhiába, az ibolyacsokor ára ezer forint volt. Bosszusan távozott, azzal az ígérettel, hogy otthon még jobban meggondolja a dolgot s aztán visszajön.

Mikép tudta meg mindezt Pepita, az nem tartozik ide, elég az hozzá, hogy néhány nap mulva a szép tánczosnő berobog az ékszerészhez, ki rögtön felismerte s ama reményben, hogy jó vására lesz, nagy önméltólag fogadta, de annak ajánlataira elutasítólag intett.

— Nem azért jöttem, hogy vegyek, — szolt körülnézve, hogy nincs-e a közelben valaki, ki meghallhatná, — csak bizalmasan kérdeznék akarom önt, nem volt-e itt ebben a napokban N. ur s nem vett-e ékszereket?

— Oh, igen — mosolygott az ékszerész, — N. ur csakugyan itt volt.

Nos és vett valamit? — kérdé élénken a tánczosnő.

— Az voltaképen titok; — felelt a férfi, de

derekatok övezője az ártatlanság, legyetek a férfimunka törekvéseiben gyámolítói, legyetek a hazának büszkesége s örangyalai.

Asszonyok! Anyák! Tőletek függ nagy részben a hon jövője. Fogjátok fel szép hivatásokat! Ti vagytok a családélet éltető gyökerei, a házi éretnyek alkotói, a gyermekek lelki hajlamainak első idomítói; a ti kezetekben van a nemzet ifju sarszékéja; melyet ti teremtetek, a férfi nemzedék, mely önkénytelenül hajlik utánatok; tőletek függ a jelen, a nemzet belső élete, a jövő előkészítése. Oh! tegyetek, hogy e haza általatok ne gyengüljön, de erősödjék; hogy a férfimunka munkásság nemes ösztöne és a tettvágy fölébredjen, hogy takarékosságtok által a nemzet vagyoni ereje ismét gyarapodásnak induljon, hogy a közzé általatok is előmozdíttassék. — Anyák! ti hordozátok szíveitek alatt a csecsemőket; ha a tőletek a hazáért hűn dobog, ha híven érez a nemzethez, akkor az csecsemőitekre is átörökül; ti adjátok szívökbe az első érzést, fejükbe az első gondolat képét, tegyetek hogy ez érzés a honszeretet, e gondolat a hazának édes gondolata legyen; ti taníjátok őket az első gyűgörsre, oh adjátok ajkaikra a hon nevét, az iránta való kötelességeket; ti adjátok neki az első oktatást, a ti aggodalmatok kísérei el a köznöveldekbe, az örökdiók olt feltejtők, az várja, midőn onnan haza érkeznek, kérdjétek meg akkor, ha inkább szeretik-e most, mint mikor eltávoztak, a hazát, szebben beszél-e a nyelvet, jobbak lettek-e, erősödtek-e értelemben? A mikor férfiakká lesznek is, ti éltetitek a tapasztalás tanácsaival: oh mondjátok meg nekik, hogy a férfi kötelessége a munkásság és küzdés, főkéssége a jellem, dicsősége a tettek. Mindig, mindig ti vagytok velők, csak a végperczben szűnik meg vezérlő befolyástok: kössetek ekkor is szívökre, azokat a mikre éltetek folytán tanítottátok, búcsútok legyen, hogy úgy áldja meg Isten, amint azokat megtartját!

Eperjes, 1884 október 28.

nem foglal helyet nagyság? s uem nézi meg néhány kiválóbb ékszeremet?

— Szívesen megnézem; bár, mint mondtam, magam sohasem veszek ékszereket: eleget összehordanak nekem s még örülök, ha elfogadom. De visszatérve előbbi kérdéséhez, ön még nem felelt arra, ha vett-e N. ur itt valami szép értékes ékszer?

— Számítva nagyság discretiójára, — szolt ravasz hunyorintással az ékszerész, — elmondom, hogy N. ur igenis kiválasztott itt egy remek garnitúrát, de drágálta s azért meg sem vette.

— Mit?! drágálta?! oh pñj! kiálta Pepita, — ez én számomra? és drágálta?

— Prdig nézze nagyság e műremeket; nem a legfinomabb izléssel vannak-e rendezve ezek az ametiszt ibolyának s rajta a gyémánt harmatcseppek? S az ára csak ezer forint, de N. ur csak hatszáz forintot ígért.

— Oh, az a galád fukar, hát sajnálta érte az ezer forintot! Igazán megfoghatlan előttem.

— No, de N. ur azt mondta, hogy még visszajön.

— Az már más. És ekkor mindenestre meg kell neki az ékszeret venni. Mert nekem igen tetszik, és birni akarom. Erti ön, — szolt határozottan a tánczosnő — én birni akarom ezt az ibolyacsokrot.

— Ami tőlem függ, én mindent meg fogok tenni, hogy N. ur megvegye azt az ékszeret; egészen nyugodt lehet nagyság.

A tánczosnő kecsesen elbueszott s kirobogott a boltból.

Es N. ur csakugyan megjelent másodsor is s már hatszáz, majd hétszázötven forintot ígért az ametiszt ibolyákért, de ismét csak hiába járt, mert az ékszerész megint nem akart engedni a határozott árból.

Egy-két nap mulva a sennora is megjelent ismét az ékszerésznél.

— No, N. ur mégsem volt itt? — kérdé hevesen.

— De igen nagyság, N. ur volt itt, de sajnálom hanem az ékszer még mindig birtokomban van, mert ezer forintot alul nem adhatom.

— És az a galád fukar nem akart annyit érte adni? Hisz ez hallatlan! Alkuszik, mikor rólam van szó, de hisz ez alávaló fősvénység! Az én számomra drágálja? Gyalázat.

— Nem a nagyság számára, de a saját érszényének drágálja, — engesztelte az ingerült tánczosnő az ékszerész, — hogy ő nem adhat többet hétszázötven forintnál.

— Az a földhöz ragadt! — szolt megvetőn a szép tánczosnő; — de én meg most már minden áron akarom, hogy megvegye nekem azt az ékszeret. Ert ön engem? az rám nézve már beszélbeli kérdés, hogy N. ur megvegye nekem azt; eleget meg vagyok sértve az által, hogy annyit alkudott felelte. Nos, tehát én önmek azt az ajánlatot teszem, hogy azt a fennforgó differenciát kiegyenlítem s ha N. ur még egyszer eljön, adja neki oda az ametiszt-ibolyákat hétszázötven forintért s a többi kétszázötven forintot én fizetem ki ezennel.

Az ékszerész eleinte vonakodott ezt az egyeséget elfogadni, de Pepita sürgetésére végre ráállt. Másnap csakugyan ismét megjelent N. ur az ékszerésznél. Már lemondott az ametiszt-ibolyákról s más olcsóbb ékszereket akart választani.

De akkor, nagy öröme, az ékszerész átadta neki a gyönyörű ibolyacsokrot, hogy már mégis inkább odaadja hétszázötven forintért, hogysem másra kezdjen ismét alkudozni, hisz ezentúl majd többet is fog venni N. ur s így amit az ékszerész ezen veszt, majd visszanyeri máson stb.

Az alku gyorsan meg lett kötve, s N. ur dobogó szívvel tette zsebébe az ékszereket s kocsiába akart ülni, hogy egyenesen Pepitához hajtson. De az alatt esni kezdett az eső s a bérkocsik mind el voltak foglalva, hanem néhány lépésre egy czukrázda volt s N. ur oda sietett, hogy új kalapját az esőtől megóvja. Ott valamit rendelt, mi mellet bevárja az eső végét, vagy pedig míg üres bérkocsi megy arra. Azalatt kivéte az ékszer s a köveket ragyogtatta: — Remek, szép! no, de nyolczadfélszáz forint is szép pénz; ... hm, nagyon is szép!

Míg a csokoládét lassan kanalazta, eszébe jutott, hogy voltaképen nem nagyon okos cselekedet volt tőle ennyi pénzt kidobni... s még hozzá egy tánczosnőért... hisz ez valóságos szégyen!... s N. ur erre elpirult, mintha lelkiismeretle arczul utótte volna.

— Atkozott! hisz ha jól meggondolom: az valóságos gyalázat, hogy most ezzel az ékszerrel azt akarom megvenni, hogy annál a ledér nőnél egyike legyek a százaknak... megfizetett, hazug szerelem... egy órára... s otthon az én kedves kis feleségem vár rám, vár egyedül... és szomorkodik, hogy nem jövök... Hohó! ha megtudná ezt a dolgot, kisírná mindkét szemét.

— Oh, mily gyönyörűn illenének ezek az ametiszt-ibolyák Margitom hamvasszöke hajához. A sennoritának nem is való, olyan szenvedélyes sötét szemekhez nem állna jól a szende bájos ibolya!... s minő szemekkel nézve rám Margit, ha neki adnám az ibolyákat? szegényke, neki alig van valami kis ékszere, tudja, hogy férjének nem igen telik, hát nem is kívánja. Pepitá-

nak az egész világ férfinépe hordja az ékszer garmadába, szegény kis feleségemnek meg még a saját férje sem vesz, hanem a tánczosnőnek viszi. Aztán ma épen házasságunk negyedik évfordulója van... s Margit egész életén át szeretettel gondolta rám ezért a meglepetésért... s aztán még az ékszer is megmarad nekünk, egész kis tőke, ha netán megszorulnánk... Pinczer! fizetek... egy csésze csokolád... gyorsan!

N. ur sietve ment haza s az ékszerekkel fel-diszitette — nejt. Margit boldog volt, férje szintén s hogy menyegzőjök évfordulóját még jobban megünnepeljék, N. ur elvitte nejt este a színházba.

A szép tánczosnő sötét szemei fellángoltak a bosszuságtól, amint egy elsőrangú páholyban miudjárt a színpad mellett meglátta az ibolyacsokrokat N. ur nejenek keblén s füleiben, és a feletti haragjában oly nagyot ugrott, hogy a férfi közönség lelkesülése határt nem ismert.

Másnap pedig, mint a vihar, úgy zugott a csabos sennorita az ékszerboltba s visszakövetelte legalább a kétszázötven forintot, ha már az ékszerrel megcsalta őt a „mequinó!“

Az ékszerész a törvényszékhez utalta a szép nőt követelésével, hanem az ünnepezt tánczosnő tudta, hogy csak nevétségessé tenné magát; nem szolt hát senkinek egy szót sem az egész esetről. De az ékszerész odább pletykázta. N. ur és neje azonban sohasem tudták meg, hogy az ametiszt-ibolyák megvételéhez Pepita de Oliva is hozzájárult.

Különfélék.

Új főispán. Csodálkozással olvastuk a hírt, melyet bizonyára légből kapottnak kell konstataálnunk, hogy a Mattyassovszky Tamás, megyénk főispánjának, kinevezése esetén üresedésbe jöendő állásra, — a „Budapesti Hírlap“ szerint Bornemissza Ádám, a szekesi járás országgyűlési képviselője van kizemelve. Mi korántsem vonjuk kétségbe a képviselő ur é.d.-meit s tehetségét, működése iránt magunk is teljes elismeréssel vagyunk, hanem mint a nyilvánosság előtt a közvéleményt képviselő organum, az igazságnak megfelelőleg kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy ez esetleges kinevezés megyénk közvéleményével homlokegyenest ellenkezik, a mennyiben mi mindnyájan meg vagyunk arról győződve, hogy a főispáni méltóságot, — ha esetleg üresedésbe jön. — senki sem érdemli meg annyira, mint az a férfi, ki megyénk szellemi s anyagi felvirágoztatásán már több mint egy évtized óta ernyedetlen buzgalommal fáradozik, s ki ugyancsak több mint egy évtizede bölcsen vezeti e megye közigazgatását;... e férfiú pedig: szeretett alispánunk, Péchy Zsigmond.

Üdvözlő-távirat. Azon alkalomból, midőn dr. Schmidt Gyula j-lölt program beszédje után a szabadelvű pártkör tagjai társasvacsorára jöttek össze, — a társaság volt képviselőjéhez, dr. Berzevicy Alberthez üdvözlő-táviratot intézett, melyre a miniszteri tanácsos ur Ó méltósága a legszívveljesebben válaszolt.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter a girálti kir. járásbíróshoz albiróvá Görgy Béla, kohányi földbirtokos s varanói volt kir. albirót nevezte ki. A vallás s közokt. miniszterium pedig Letzter, városunkban előnyösen ismert francia-nyelv tanitót, ideiglenes minőségben a nagy-kállói reáliskola tanárává nevezte ki.

Jótékonyág. A kassai megyés püspök ur ó nméltósága szegény tanitók fölszolgálására 665 frtot osztott ki.

Hymon. E napokban váltott jegyet Pollák Jakab, városunk fiatal ügyvédje — Grünbaum Etelka kisasszony, Grünbaum J., eperjesi kereskedő leányával.

A „Széchenyi-kör“ igazgató választmánya f. hó 19-én gyűlést tart, melyben a kör belviszonyainak rendezése, tökéletesítése s egyéb üdvös intézkedések kerülnek szóba.

Műkedvelői előadás. Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ által rendezendő színelőadás, — most már határozottan tudjuk, — f. hó 23-án lesz, mely alkalommal az előadandó „Nők az alkotmányban“ című vígjátékban szerepelni fognak többek közt, — a hölgyek közül: Bánó Zsófi, Winkler Evi, Hajtsch Ilka, Putschalko Kornélia, kisasszonyok; — az urak közül pedig: Kys Géza, Toronyi, Balpataky József, Dessewffy Árpád s Nyekhegyi J. urak. A próbák, — Duka Róbert úr rendezése mellett, — szorgalmasan folynak.

A magyarosító egylet e havi gyűlésében tárgyalás alá kerültek az egyesület pénzügyei. A választmány Kalmár Tivadar soóvári vidéki kör elnöke meghívására, az ottani óvoda folyó szükségleteire 192 frt 50 krt utalványozott. A választmány elhatározta, hogy megkeresi a cultus-, pénzügyi és földmívelési miniszteriumokat, főnnálló óvodáink: a soóvári és berzevicyei, segélyezésére, mint azt azok eddig is élvezték mindegyik miniszterium részéről évi 100 frtal. A választmány tetemesnek találta a tagdíjhátralékosok számát. Utasította tehát jegyzőit, hogy azokat összehíressák és személyenkint díjaik lerovására felszólítsák. — Az egyesület mint tavaly, úgy ez idén is felhívó íveket fog kibocsátani az országos pénzüntézetekhez, hogy az

CSARNOK.

Az ametiszt ibolyák.

— Németből. —

Régen történt, még az ötvenes évek elején, — hisz most már ez meg sem történhetnék, mert azóta az erkölcsök megszilárdultak s a hűség virága nyílik mindenfelé a házaset kertjében.

A csabos sennorita már jó ideje meghalt s oly békében nyugszik, miut akár a legerényesebb nő, pedig vele hány férjnek a hűtlenségét temették el... requiescant in pace!...

Különösen ünnepezték a sennoritát Bécsben, hol a színház, melyben föllépett, mindig a fulladásig tömve volt s a pénztárnál valóságos hősi harcokat vívtak a férfiak egy-egy jobb helyet biztosító jegyért.

Nos, tehát — azok közt, kik akkor a csabos tánczosnőért sóvárogtak, volt egy fiatal hivatalnok is, neve helyett az N. betűt fogom használni — s e fiatal férfi nemcsak jó családból való volt, de néhány év óta már férje is volt egy kedves szép nőnek, kinek szerencsére sejtelve sem volt arról, hogy férje eltért az egyedül üdvözítő vallástól s bálványok oltárán áldozik.

N. ur pedig miután látta, hogy a sennorita nem elégszik meg bonbonokkal, virágcsokrokkal s a szenvedélyes szerelem szavaival, elhatározta, hogy valami értékesebb ajándékkal fogja szerelmét bebizonyítani. Még annyira ugyan nem vesztette el eszét, hogy magát tönkre tegye a tánczosnő lángoló szerelméért, de miután néhány nap es éjjel szivdobogva fontolgatta a dolgot, végre elhatározta, hogy ötszáz forintot rá szán egy ékszerre, mellyel a bájos sennoritát végkép meghódítja — nehány negyedórára.

Amint gondolta, akként tett. Elment az első ékszerészhez, sokáig válogatott az ékszerek közt, míg végre egy rendkívül szép garitúrát: egy mellűt egy pár függővel — mely ametisztből ibolyacsokrot képezett s be volt hintve gyémánt harmateseppekkel — választott ki. De az ékszer ára épen megegyezt annyi tette ki, mint amennyit N. ur már annélkül is áldozattal érte adhatta. Sokáig alkudott, tanácskozott, kérte, rábeszélte az ékszerészt s utóbb már hatszáz forintot is ígért, de mindhiába, az ibolyacsokor ára ezer forint volt. Bosszusan távozott, azzal az ígérettel, hogy otthon még jobban meggondolja a dolgot s aztán visszajön.

Mikép tudta meg mindezt Pepita, az nem tartozik ide, elég az hozzá, hogy néhány nap mulva a szép tánczosnő berobog az ékszerészhez, ki rögtön felismerte s ama reményben, hogy jó vására lesz, nagy önmémmel fogadta, de annak ajánlataira elutasítólag intett.

— Nem azért jöttem, hogy vegyek, — szolt körülnézve, hogy nincs-e a közelben valaki, ki meghallhatná, — csak bizalmasan kérdeznék akarom önt, nem volt-e itt ebben a napokban N. ur s nem vett-e ékszereket?

— Oh, igen — mosolygott az ékszerész, — N. ur csakugyan itt volt.

Nos és vett valamit? — kérdé élénken a tánczosnő.

— Az voltaképen titok; — felelt a férfi, de

derekatok övezője az ártatlanság, legyetek a férfinek törekvéseiben gyámolítói, legyetek a hazának büszkesége s örangyalai.

Asszonyok! Anyák! Tőletek függ nagy részben a hon jövője. Fogjátok fel szép hivatástokat! Ti vagytok a családélet éltető gyökerei, a házi erények alkotói, a gyermekek lelki hajlamainak első idomítói; a ti kezetekben van a nemzet ifju sárjadéka; melyet ti teremtetek, a férfi nemzedék, mely önkénytelenül hajlik utánatok; tőletek függ a jelen, a nemzet belső élete, a jövő előkészítése. Oh! tegyéték, hogy e haza általatok ne gyengüljön, de erősödjék; hogy a férfinemben a munkásság nemes ösztöne és a tettvágy fölébredjen, hogy takarékosságtok által a nemzet vagyoni ereje ismét gyarapodásnak induljon, hogy a közző általatok is előmozdíttassék. — Anyák! ti hordozátok szíveitek alatt a csecsemőket; ha a tőteket a hazaért hűn dobog, ha híven érez a nemzethez, akkor az csecsemőitekre is átörökül; ti adjátok szívökbe az első érzést, fejköbe az első gondolat képét, tegyéték hogy ez érzés a honszeretet, e gondolat a hazának édes gondolata legyen; ti taníjátok őket az első gyűgörsre, oh adjátok ajkaikra a hon nevét, az iránta való kötelességeket; ti adjátok neki az első oktatást, a ti aggodalmatok kísérei el a köznöveldekbe, az örökdiak ott feleltök, az várja, midőn onnan haza érkeznek, kérdjétek meg akkor, ha inkább szeretik-e most, mint mikor eltávoztak, a hazát, szebben beszél-e a nyelvet, jobbak lettek-e, erősödtek-e értelemben? A mikor férfiakká lesznek is, ti éltetitek a tapasztalás tanácsaival: oh mondjátok meg nekik, hogy a férfi kötelessége a munkásság és küzdés, főkéssége a jellem, dicsősége a tettek. Mindig, mindig ti vagytok velök, csak a végperczben szűnik meg vezérlő befolyásotok: kössetek ekkor is szívökre, azokat a mikre éltetek folytán tanítottátok, búcsútök legyen, hogy úgy áldja meg Isten, amint azokat megtartját!

Eperjes, 1884 október 28.

nem foglal helyet nagysád? s uem nézi meg néhány kiválóbb ékszeremet?

— Szívesen megnézem; bár, mint mondtam, magam sohasem veszek ékszereket: eleget összehordanak nekem s még örülök, ha elfogadom. De visszatérve előbbi kérdésemhez, ön még nem felelt arra, ha vett-e N. ur itt valami szép értékékszeret?

— Számítva nagysád discretiójára, — szolt ravasz hunyorintással az ékszerész, — elmondom, hogy N. ur igenis kiválasztott itt egy remek garitúrát, de drágálta s azért meg sem vette.

— Mit?! drágálta?! oh pfuj! kiálta Pepita, — ez én számomra? és drágálta?

— Prdig nézze nagysád e műremeket; nem a legfinomabb izléssel vannak-e rendezve ezek az ametiszt ibolyának s rajta a gyémánt harmateseppek? S az ára csak ezer forint, de N. ur csak hatszázát ígért érte.

— Oh, az a galád fukar, hát sajnálta érte az ezer forintot! Igazán megfoghatlan előttem.

— No, de N. ur azt mondta, hogy még visszajön.

— Az már más. És ekkor mindenestre meg kell neki az ékszeret venni. Mert nekem igen tetszik, és birni akarom. Erti ön, — szolt határozottan a tánczosnő — én birni akarom ezt az ibolyacsokrot.

— Ami tőlem függ, én mindent meg fogok tenni, hogy N. ur megvegye azt az ékszeret; egészen nyugodt lehet nagysád.

A tánczosnő kecsesen elbueszott s kirobogott a boltból.

Es N. ur csakugyan megjelent másodsor is s már hatszáz, majd hétszázötven forintot ígért az ametiszt ibolyákért, de ismét csak hiába járt, mert az ékszerész megint nem akart engedni a határozott árból.

Egy-két nap mulva a sennora is megjelent ismét az ékszerésznel.

— No, N. ur mégsem volt itt? — kérdé hevesen.

— De igen nagysád, N. ur volt itt, de sajnálom hanem az ékszer még mindig birtokomban van, mert ezer forintot alul nem adhatom.

— És az a galád fukar nem akart annyit érte adni? Hisz ez hallatlan! Alkuszik, mikor rólam van szó, de hisz ez alávaló fősvénység! Az én számomra drágálja? Gyalázat.

— Nem a nagysád számára, de a saját erszényének drágálja, — engesztelte az ingerült tánczosnő az ékszerész, — hogy ő nem adhat többet hétszázötven forintnál.

— Az a földhöz ragadt! — szolt megvetőn a szép tánczosnő; — de én meg most már minden áron akarom, hogy megvegye nekem azt az ékszeret. Ert ön engem? az rám nézve már beszélbeli kérdés, hogy N. ur megvegye nekem azt; eleget meg vagyok sértve az által, hogy annyit alkudott felelte. Nos, tehát én öneket azt az ajánlatot teszem, hogy azt a fennforgó differenciát kiegyenlítem s ha N. ur még egyszer eljön, adja neki oda az ametiszt-ibolyákat hétszázötven forintért s a többi kétszázötven forintot én fizetem ki ezzennel.

— Az ékszerész eleinte vonakodott ezt az egyeséget elfogadni, de Pepita sürgetésére végre ráállt. Másnap csakugyan ismét megjelent N. ur az ékszerésznel. Már lemondott az ametiszt-ibolyákról s más olcsóbb ékszereket akart választani.

De akkor, nagy öröme, az ékszerész átadta neki a gyönyörű ibolyacsokrot, hogy már mégis inkább odaadja hétszázötven forintért, hogysem másra kezdjen ismét alkudozni, hisz ezenül majd többet is fog venni N. ur s így amit az ékszerész ezen veszt, majd visszanyeri máson stb.

Az alku gyorsan meg lett kötve, s N. ur dobogó szívvel tette zsebébe az ékszereket s kocsiába akart ülni, hogy egyenesen Pepitához hajtsou. De az alatt esni kezdett az eső s a bérkocsik mind el voltak foglaltva, hanem néhány lépésre egy czukrázda volt s N. ur oda sietett, hogy új kalapját az esőtől megóvja. Ott valamit rendelt, mi mellet bevárja az eső végét, vagy pedig míg üres bérkocsi megy arra. Azalatt kivéve az ékszeret s a köveket ragyogtatta: — Remek, szép! no, de nyolczadfélszáz forint is szép pénz; . . . hm, nagyon is szép!

Míg a csokoládét lassan kanalazta, eszébe jutott, hogy voltaképen nem nagyon okos cselekedet volt tőle ennyi pénzt kidobni . . . s hozzá egy tánczosnőért . . . hisz ez valóságos szegény! . . . s N. ur erre elpirult, mintha lelkiismeretle arczul utótte volna.

— Atkozott! hisz ha jól meggondolom: az valóságos gyalázat, hogy most ezzel az ékszerrel azt akarom megvenni, hogy annál a ledér nőnél egyike legyek a százaknak . . . megfizetett, hazug szerelem . . . egy órára . . . s otthon az én kedves kis feleségem vár rám, vár egyedül . . . és szomorkodik, hogy nem jövök . . . Hohó! ha megtudná ezt a dolgot, kisírná mindakét szemét.

— Oh, mily gyönyörűn illenek ezek az ametiszt-ibolyák Margitom hamvaszóke hajához. A sennoritának nem is való, olyan szenvedélyes sötét szemekhez nem állna jól a szende bájos ibolya! . . . s minő szemekkel nézve rám Margit, ha neki adnám az ibolyákat? szegényke, neki alig van valami kis ékszere, tudja, hogy férjének nem igen telik, hát nem is kívánja. Pepitá-

nak az egész világ férfinépe hordja az ékszer garmadába, szegény kis feleségemnek meg még a saját férje sem vesz, hanem a tánczosnőnek viszi. Aztán ma épen házasságunk negyedik évfordulója van . . . s Margit egész életén át szeretettel gondolta rám ezért a meglepetésért . . . s aztán még az ékszer is megmarad nekünk, egész kis tőke, ha netán megszorulnánk . . . Pinczér! fizetek . . . egy csésze csokolád . . . gyorsan!

N. ur sietve ment haza s az ékszerekkel fel-diszitette — nejt. Margit boldog volt, férje szintén s hogy menyegzőjük évfordulóját még jobban megünnepeljék, N. ur elvitte nejt este a színházba.

A szép tánczosnő sötét szemei fellángoltak a bosszuságtól, amint egy elsőrangú páholyban miudjárt a színpad mellett meglátta az ibolyacsokrokat N. ur nejtének keblén s füleiben, és a feletti haragjában oly nagyot ugrott, hogy a férfi közönség lelkesülése hatart nem ismert.

Másnap pedig, mint a vihar, úgy zugott a csabos sennorita az ékszerboltba s visszakövetelte legalább a kétszázötven forintot, ha már az ékszerrel megcsalta őt a „mequinó!“

Az ékszerész a törvényszékhez utalta a szép nőt követelésével, hanem az ünnepezt tánczosnő tudta, hogy csak neveltségessé tenné magát; nem szolt hát senkinek egy szót sem az egész esetről. De az ékszerész odább pletykázta, N. ur és neje azonban sohasem tudták meg, hogy az ametiszt-ibolyák megvételéhez Pepita de Oliva is hozzájárult.

Különfélék.

Új főispán. Csodálkozással olvastuk a hírt, melyet bizonyára légből kapottnak kell konstatalnunk, hogy a Mattyassovszky Tamás, megyénk főispánjának, kinevezése esetén üresedésbe jöendő állásra, — a „Budapesti Hírlap“ szerint Bornemissza Ádám, a szekesi járás országgyűlési képviselője van kiszemelve. Mi korántsem vonjuk kétségbe a képviselő ur érdemeit s tehetségét, működése iránt magunk is teljes elismeréssel vagyunk, hanem mint a nyilvánosság előtt a közvéleményt képviselő organum, az igazságnak megfelelőleg kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy ez esetleges kinevezés megyénk közvéleményével homlokegyenest ellenkezik, a mennyiben mi mindnyájan meg vagyunk arról győződve, hogy a főispáni méltóságot, — ha esetleg üresedésbe jön, — senki sem érdemli meg annyira, mint az a férfi, ki megyénk szellemi s anyagi felvirágoztatásán már több mint egy évtized óta ernyedetlen buzgalommal fáradozik, s ki ugyancsak több mint egy évtizede bölcsen vezeti e megye közigazgatását; . . . e férfi pedig: szeretett alispánunk, Péchy Zsigmond.

Üdvözlő-távirat. Azon alkalomból, midőn dr. Schmidt Gyula j-lölt program beszédje után a szabadelvű pártkör tagjai társasvacsorára jöttek össze, — a társaság volt képviselőjéhez, dr. Berzevicsy Alberthez üdvözlő-táviratot intézett, melyre a miniszteri tanácsos ur Ó méltósága a legszívveljesebben válaszolt.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter a girálti kir. járásbíróshoz albiróvá Görgy Béla, kohányi földbirtokos s varanói volt kir. albirót nevezte ki. A vallás s közokt. miniszterium pedig Letzter, városunkban előnyösen ismert francia-nyelv tanítót, ideiglenes minőségben a nagy-kallói reáliskola tanárává nevezte ki.

Jótékonyág. A kassai megyés püspök ur ó nméltósága szegény tanítók fölségélyezésére 665 frtot osztott ki.

Hymen. E napokban váltott jegyet Pollák Jakab, városunk fiatal ügyvédje — Grünbaum Etelka kisasszony, Grünbaum J., eperjesi kereskedő leányával.

A „Széchenyi-kör“ igazgató választmánya f. hó 19-én gyűlést tart, melyben a kör belviszonyainak rendezése, tökéletesbitése s egyéb üdvös intézkedések kerülnek előnyre.

Műkedvelői előadás. Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ által rendezendő színelőadás, — most már határozottan tudjuk, — f. hó 23-án lesz, mely alkalommal az előadandó „Nők az alkotmányban“ című vígjátékban szerepelni fognak többek közt, — a hölgyek közül: Bánó Zsófi, Winkler Evi, Hajtsch Ilka, Putschalko Kornélia, kisasszonyok; — az urak közül pedig: Kyss Géza, Toronyi, Balpatáky József, Dessewffy Árpád s Nyekhegyi J. urak. A próbák, — Duka Róbert úr rendezése mellett, — szorgalmasan folynak.

A magyarosító egylet e havi gyűlésében tárgyalás alá kerültek az egyesület pénzügyei. A választmány Kalmár Tivadar sóvári vidéki kör elnöke meghívására, az ottani óvoda folyó szükségleteire 192 frt 50 krt utalványozott. A választmány elhatározta, hogy megkeresi a cultus-, pénzügyi és földmívelési miniszteriumokat, főnálló óvodáink: a sóvári és berzevicszei, segélyezésére, mint azt azok eddig is élvezték mindegyik miniszterium részéről évi 100 frttal. A választmány tetemesnek találta a tagdíjhátralékosok számát. Utasította tehát jegyzőit, hogy azokat összeírássák és személyenkint díjaik lerovására felszólítsák. — Az egyesület mint tavaly, úgy ez idén is felhívó íveket fog kibocsátani az országos pénzüntézetekhez, hogy az

egyesület anyagi támogatására azokat felszólította s remélhető, hogy kéro szozata a nemes ügy érdekében elenk visszhangra fog talalni, s az egyeületet, mely idot s erot nem kimel a kiuzott ugy megvalositasara, azon helyzetbe juttatja, hogy a mukodese kozben eleje gordulo akadalyokat elharithassa es evenkint mind tagasabb tert foglaljon a nemzet es állam támogatására es egyuttes udvos fejlodesenek biztositasara iranyulo tevekensegevel.

Megyei főorvos havi jelentése szerint a mult hónapban megyénk 3 sz. kir. városában született összesen elve: 58 s halva: 4 gyermek, meghalt pedig 45 egyén. Orvosrendőri vizsgálat, illetve boncoltat 23 esetben eszközöltetett.

Adóbehajtás. A mult hónapban megyénk területén állami adó ezimén 77 856 fjt 77 kr. hajtattott be. Díczára e nagy összegnek, adóhátrálékuk még mindig 237 890 fjt 98 1/2 kr.

Az ellenzék megalakult. Ugyanakkor, midőn dr. Schmidt Gyula, szabadalypárti képviselő-jelöltünk programbeszédjét megtartotta, — az ellenzék is megalakult városunkban. Az intéző szerepekre hivatott ellenzéki tagok a Gallitsik-féle házban tartották összejövetelt, hogy a jelen képviselőválasztással szemben nem foglaltak el aktív állást — az különösen Pietényi Endre, városunk köztiszteletben álló apátplebánusának az érdeme, ki minden tekintélyt latba vetette, hogy ez alkalommal az ellenzék még ne állítson föl jelöltet.

Petroleum-raktár. Valóban esodálkozásunkat kell kifejeznünk, hogy a városi tanács a petroleumra, — erre az épen nem kellemes illattal bíró égvényes fluidumra, olyan helyen engedett raktárt állítani, a hol az ép ügy közegészségi, mint tüzrendészeti szempontból veszélyes. A kerdés-raktár ugyanis a Táborhegyen levő pinceszben rendeztetett be; tekintve most azon körülményt, hogy szép időjárás alkalmával csakis a Táborhegy az egyedüli egészséges setahely, — minden hábozás nélkül kimondhatjuk, hogy a tanács ez engedély által (mely ellen, a mint tudjuk, felebbezés jelentetett be) adót fizető polgárait még az egészsége sétálás kellemétől is megfosztá.

A magyar szépségek albumának hazafias ügyét a fővárosi es hazai előkelő társaskörök élék részvété már végleges sikerre vezette, ugyanynira, hogy a nagyszámú jelntkezett es fölvetett szép hölgy méltán képviseli a magyar szép typut. De miután az album egyik fő intenciója az, hogy a magyar haza legkülönbözőbb vidékeinek szépségei teljes számban legyének bemutatva benne, szükséges, hogy a hazai ifjuság válltve támogassa ezt az ügyet, mely hazafias ügynek győzelme az ő diességükre fog válni. A szépség album egy magas rangú támogatója legközelebb élfhatározza, hogy a magyar hazának legszebb hölgyét egy nagy értékű díjjal fogja kitüntetni, mely egy nevezetes magyar ötösömű motívumai után készüendő ékszerből fog állani. Ez ismét egy bizonyosága annak, hogy az albumnak magasabb körökben is kiváló fontosságot tulajdonítanak. Bazditásul fog a díj kitűzése szolgálni, nemcsak a versenyző hölgyközönségnek, hanem az ifjuságnak is, mely igyekezn fog arra, hogy a szépség pályáját elérhesék, szükséges, hogy városunk es vidéke szépeinek ezimeit, minél teljesebb számban küldjék be Ellinger Illés műtermébe, (Budapest Erzsébettér 7. sz.) ki a meghívókat annak idején meg fogja küldeni es eziméknék. E sorokat nem ajánlhatjuk elég melegen megyénk szépeinek figyelmébe, kik a tervezett „Szépség-album“-ban, minden kétséget kizárólag igen szép helyet foglalának el. Már csak azért is, hogy azon jó hirt megörizzük, mely megyénket szép hölgyekben oly gazdagnak mondja, ismételten kérjük szépinket, hogy arczképeiket a la Makart, — mielőbb küldjék meg Ellinger műtermébe.

Herczegovinába indult f. hó 13-án 203 újoncz a városunkban állomásozó 67. sz. gyalogezredből. A csapatot Pacher százados vezette, ki már 15 esztendeje volt városunk lakója, minélfogva a válas természetesen nehezére esett.

Köszönet nyilvánítás. Tekintetes Bóth Gyula királyi törvényszéki bíró es Szmoligoyics Szilárd helybeli ügyvéd urak Eperjes város közháza javára 8 fjt 12 krajczárt adományoztak. Az intézet nevében fogadják hálás köszönetemet, Eperjes, 1884.

november 12-én Dr. Lakner Árpád, városi főorvos es körházi igazgató.

A bártfai templom helyreállítása. Megbízható forrásból vettük az örrende es hirt, hogy a vallás s közokt. miniszterium a bártfai szt. Egyed templom teljes helyreállítását, illetve ujra kiépítését engedélyezte. Az építés vezetésével, a kasszai székesegyház helyreállításánk vezetője, Fröde Vilmos ur bizatott meg, ki az építési terv s a munkáinak mielőbbi megkezdhetése végett a közel-múlt napokban Bártfára utazott.

Állami segély. A mult hónapban Jeszenák Ferencz, kurinai tanító 25 fjt, — Toporesák János, bogdányi, — Tomassovics Márton, f. volyai es Dankányi Mihály, sztebniki tanítók 20—20 fjt állami segélyben részesültek.

Iparos iskolák. Bártfa s Kis-Szeben városok már megtették az előintézkedéseket iparos iskolák szervezésére, sőt Bártfán meg is nyitattak. Sajnálatlalt kell tapasztalunk, hogy a megye székhelye, Eperjes, — e tekintetben úgyszólván még semmit sem tett.

Kisdödödök. Örömmel tudjuk olvasóinkkal, hogy megyénk területén a magyarságot es népnevelést terjesztő egyesület által Berzeviczán felállított kisdödödöda f. évi október 20-án megnyitott, — es így megyénkben most a 3 eperjesi, 1 bártfai s 1 sóvárit ide számítva, 6 kisdödödöda 11 óvónővel működik a magyarnyelv terjesztésén.

Mártonnapja Lemesen. Dr. Schmidt Gyula, képviselőjelölt, körúrában Lemesre épen Márton napkor érkezett. Az ott székelt alsó terezzai járás szolgabírója, Fűzy Sándor úr, a kitelhető pompával, előzékenységgel fogadta a jelöltet, kinek tiszteletére vendégszerető házában összegyűjté a vidék intelligenciáját s kedélyes lakomát rendezett. A fesztelen mulatság a legjobb kedv s szellemtől szikrázó toasztok közepette a késő éjj eltartott.

Figurók a hadseregben. Eddig rendszeren az a szokás divott a hadseregben, hogy a katonák minden egyes kompániában a „spielmann“-ok (nevezetesen a dobos es kürtös!) által borotváltattak, — azon igen is megerthető szempontból indulva ki, hogy esekély „lehung“-juktól bizony-bizony nem igen telik e művészetnek magasabb színvonalán álló borbélyok honorálására. — Minthogy azonban az is bizonyos, hogy „olesó húsnak hig a leve“, — a baka urak is „fájdalmasan“ tapasztalták, hogy a „horuist“ s „tambour“-féle borbélyok betrtva-kaparása nem a legkellemesebb érzetet költi bennük. Ezen kényelmetlen helyzetben úgy segített a helybeli örség érdemes erzedése, hogy egy besorozott „valóságos“ borbély legény által most minden században „valóságos“ borbélyokká tanítat ki két-két embert, mi által a katonák azon előnyben részesülnek, hogy pénz nélkül is jól betrtvákozhatnak.

Nekrológ. Legőszintébb részvétellel vettük s adjuk a következő gyászjelentést: „Máday László, úgy saját valaminőt gyermekei: Tauchen-Máday Hermina es férje Tauchen József, gyermekeik: László, József; Máday M. László s neje szül. Sebők Maria, gyermekeik: Mariska, László Margit; Máday Zsófia; Máday Béla; Máday Aladár s neje szül. Lavatka Gizella, gyermekeik: Gizella, Aladár nevében jelenti felejthetlen nejenek, illetőleg anyjuk es nagyanyjuknak Máday szül. Radvitzky Anna asszonynak folyó hó 9-én esteli 11 órakor szívkiatulásban történt gyászos kimúltát. A megboldogult hült tetemei f. hó 12-én reggeli 10 órakor, a siroka közös temetőbe fognak eltakarítani s lelke nyugalmaért való szt. miseáldozat ugyanaz nap fog a Mindenhatónak bemutattni. Sirokán, 1884. november 10. Az örök világosság fényeskedjék neki!

A berzeviczei óvoda. A magyarosító-egylet ezen új óvodája október 20-án megnyit, egyelőre ugyancsak 16 gyermekkel, kiknek száma azonban egy pár hét alatt már 24-re emelkedett s biztos kilátás van rá, hogy hónaponként növekedni fog. Az építés es felszerelés költségei tettek 602 fjt 68 krt, az egyesület eddigelé kiadott rá 580 fjtot s így fedezendő még általa 22 fjt es 68 kr. Hogy az egylet pénzerje egy-egy óvodára tett es megteendő ily tetemes kiadások által meg ne gyöngitessék, az igazgató választmány éber figyelemmel es körültekintéssel gondoskodik rendelkezési alapjának növeléséről.

Hangverseny Felső-Szvidnikén. A felső-szvidniki értelmiség az ugyanott létesítendő „Eötvös-kör“ alapítókének gyarapítására 1884. évi november hó 18-án Felső-Szvidnikén hangversenyt rendez. A hangversenyt táncmulatság követi. Belépti jegy ára személyenként 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak es hírlapilag nyugtáztatnak. A hölgyek kéretnek egyszerű házi öltözékben megjelenni. A műsor a penztárnál kapható. A vendégek elszállásolásáról gondoskodva leend. Kezdeté esti 8 órakor.

Vörös-kereszt egylet. A vörös-kereszt egylet sárosmegyei választmányának megalakíthatása céljából fel lettek hívva a vidéki fiókegyletek elnökei, hogy a megyei választmányba kiküldendő tagokat utasítsák, miszerint december havában a megyeházán jelenjenek meg. Eddig következő fiókegyletek alakultak: K-Szebenben, Bártfán, Eperjesen, f. terezzai, siroka, Tapoly járásban. Alakuló felben van az alsó-terezzai, a szekesői es makoviczai fiókegylet.

Táncpróba-estély. Mult számunkban térszűke miatt, csak röviden jelezhetjük Dite Wenczel f. hó 8-án a kisdödödö helyiségeiben fényesen sikerült táncestélyét. A rendes tánczokon kívül magyar magántánczok következők — nagyrészt jellemzőben — lejtek: Ferientsik Irén, Holénia Anna es Irén, Maliczky Gizella, Materni Gusztáv, Mhelyi Juliska es Spargnapant Theophil. Ezen esinos táncz nál említett növendékek nagy ügyességet fejtettek ki, különösen a kis Holénia Irén, ki ez alkalommal egy balettánczosnővel is versenyezhetett volna. A „menuetto“-t a kis bájos Böer Alicze, Ferientsik Anna es Irén, Kintis Emma, Maurer Ilonka, Michnay Mariska, Petrakovits Gizella, Radvány Elza, Schlott Ilona, Schönfeld Vilma es Schuszték Emma kisasszonyok ép oly ügyesség mint eleganciával tánczolták. Az udvari négyesben „les lanciers“ az összes tanítványok mutattak be jártaságukat. Nagy volt a szülők öröme es az általános jókedvet meg a kísértetek órája sem birta esökenteni. A szebbnél-szebb tánczokat virradtig láttuk tipogui, miglen a „Rakoczyn-induló“ harsány hangjai, melynél a növendékek derek tánczmesteröket éljen kiáltások közt felemelték, véget vetett a mulatságnak. A szülők s gyermekbarátok közül ott láttuk: Böer, Dezewilly, Ferientsik, Fűzy kapitány, Holénia, Imre, Kavalszky, Kintis, Lisztokay, Maliczky százados, dr. Mosánszky, Oszwald, Radvány, Raisz, Rödler, Schlott igazgató, Szitka ezredes, Schönfeld, Tomka es gróf Wengerszky urakat nagyrészt nejeikkel. A tánczmester buzdulva az eddigi sikeren, legközelebb Bécsbe utazott, hogy valamely hírneves balettmesternél az új divatu tánczokat betanulja. (K.)

Iskolaszentalés. F. hó 2-án szentelték fel, s nyitották meg a lieszéri r. k. iskolát. Az ünnepevény részt vettek: főt. Plaveczky József, somosi plebános, Máriaassy Albert, abosi földbirtokos, tisz. Knapik József, somosi segédlelkész s a somosi tanító urak. A lieszéri templomban emelkedett beszédet tartott a somosi plebános ur, ki különösen az iskola felepitése elősegítőinek, u. m. Király ö Felsege, Berzeviczy, Piller s Máriaassy Albert uraknak mondott köszönetet.

Divat. A divat világában két jelszó uralkodik legujabban: csipke es szalag. A gyöngy kezd letünni; az alsó szoknyától kezdve a harisnyán es fehéreműn át minden ruhadarab egész a zsebkendőig a csipke es szalag föltétlen uralma alatt áll. Másrésztől pedig az a legujabb hír, hogy a tournure izléstelen divata ellen a finom körök megindították a nyilt háborut. Valóban ez a esuf divat oly távol áll a jó izlés, finomság es gyöngedség követelményeitől, hogy csak örömmel üdvözölhetjük e darab rongy teljes kudarcát, mely még a krinollinnál is szászor durvabb izléstelen-ség terméke volt.

Kis lutri.

Bpesti: nov. 8-án: **86. 83. 16. 31. 11.**
Prágai: „ 10-én: **67. 22. 23. 33. 45.**

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

HIVATALOS ROVAT.

5950. sz. k. i. 942. sz. 1—1

Hirdetmény.

Eperjes sz. kir. város tanácsa részéről közhírré jéteik, hogy az 1885-ik évre vonatkozó közmunka-összeírású lajstromok a városi számvetőnél közzéemlére kitétettek, miről a város közönsége azzal értesítetik, hogy az összeírás ellen netán emelendő felszólamlások f. hó 24-ig a városi számvetőnél beadandók: Kapesolatban ezzel, azon közmunkaköteletek, kik tartozásukat természetben leszolgálni kívánják, felhivatnak, hogy e tekintetben Podhoranyi Balint tanácsnoknál — ugyancsak f. hó 24-ig jelentkezzenek.

Eperjes sz. kir. város tanácsa 1884. évi november hó 12-én.

5747. sz. k. i. 936. sz. 2—1.

Hirdetmény.

Alulírott városi tanács részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező borkuti erdőszében a jövő 1885-ik évből hagonyzokból kihazsálandó tölgy épületi es műszerfa (500 drb. tölgyhagyoncz megközelítőleg 580 m² a tómtartalommal) elrendelitetven, es ezébből f. évi november hó 27-ik napjának d. e. 10 órájaker a v. tanácssteremben nyilvános árverés fog megtartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesittetnek, hogy az árverési feltételek a v. számvetőnél megtekinthetők, hogy a szóbeli árverés megkezdéseig az ajánlati összeg 10 százalékából álló banatpenzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is elfognak fogadtatni.

Eperjes sz. kir. város tanácsa 1884. évi november hó 10-én tartott üléséből.

242. sz. bv. 935 sz. 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miként az eperjesi kir. járásbírósnak 775 es 777 számú végzése által ifj. Hedry Ernő javára, Schneider Gy. ellen 506 fjt 25 kr. es jár. erejeig elrendelt végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság lefoglalt es 560 fjt-ra becsült, egy brieska, 2 ló, 2 tinó, es lóra való szerszamból álló ingóságok folyó évi november hó 18-án d. e. 11 órakor Sirokán nyilvános árverés útján, szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Eperjes, 1884. november 5-én.
Prestsák József,
bir. végrehajtó.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Die ersten, echten, schmelzbaren Johann Hoff'schen, Brustmalzextrakt-Bonbons sind in blauem Papier.

Johann Hoff's konzentriertes Malzextrakt
1 Flasche fl. 1.12, Kl. Flasche 70 Kr.

Die medizinischen Capacitäten, wie in Wien: Professoren Dr. v. Bamberger, Schrötter, Schmitzler v. Rokitsansky, v. Basen, Finger u. v. A.; in Berlin, die Herren Professoren Dr. Forrichs, v. Langenbeck, Ose, Liebreich u. v. A., verordnen solche in vielen Krankheitsfällen mit sichtlich besten Erfolgen.

Johann Hoff's Brust-Malz-extrakt-Bonbons
à 60, 30, 15 und 10 Kr.
nur in blauen Beuteln echt, per 1/4 Kilo I. fl. 1.30, II. 90 Kr.

Brust- und Magenleiden,
Katarthatische Affectionen, Halsleiden, Verdauungs- und Nervenschwachs Abkürzung, Blatarmuth und Entkräftung.

Johann Hoff,
Erfinder und Erzeuger der Malzpräparate, k. k. Hoflieferant der meisten Sovereine Europas etc. etc.

Wien, Stadt, Graben, Bräunerstrasse 8.
Euer Wohlgehorhen! Bei dieser Gelegenheit kann ich nicht unterlassen, die Mittheilung zu machen dass meine Frau seit einem halben Jahre mit den besten Erfolgen für Malz gegen Schwachzustand und Husten gebraucht, denn während meine Frau seit Jahren im Herbst und Frühjahr, trotzdem sie ganze Apotheken voll Medicamente verzehrte, vom bestigsten Husten geplagt wurde und ihre Kräfte schwanden, ist meine Frau seit dem Gebrauche des Malzbonbons von allem Husten befreit und kräftig aussendend. Sie wird auch bis auf Weiteres das Malz-her gebrauchen. Ich gebe dieses Zeugnis mit dem Bemerkung, dass ich sehr skeptisch an den Gebrauch des Malzbonbons gegangen, nun aber ein absoluter Anhänger desselben bin. Bitte um erneuerte Zusendung von 58 Flaschen Malzextrakt-Gesundheitsbier. S. A.-Ujely, den 14. Mai 1881.

Achtungsvoll **Robert Gross,**
Oberinspektor der Ung. Nordostbahn.
Kaschau, 19. November 1883.

Einsuche mir direkte per Bahnannahme 25 Flaschen Ihres vortrefflichen Johann Hoff'schen Malzextrakt-Gesundheitsbieres zu senden.

Achtungsvoll
Rudolf Baron Schell, Kaschau 92.

Aerztliche Heilberichte.
Ihr Malzextrakt lerne ich immer mehr und mehr schätzen. Bitte an untenstehende Adresse 12 Flaschen Malzber u. 2 Beutel Malzbonbons zu senden. Peczin, den 6. Juli 1881.

Dr. Hasper, Kreisarzt.
Herrn Johann Hildgöky, Notar in Nagy-Kövésd, Zempliner Comp.
Paris, Dass Johann Hoff'sche Malzextrakt ist ein kostbares diätetisches Mittel, das allen anderen vorzuziehen, geeignet für schwächliche Constitutionen und anwendbar bei katarthatischen Affectionen der Athmungs- und Verdauungsorgane.

Dr. W. Zimmermann,
Mitglied wissenschaftlicher Societäten.
Hauptdepot in Eperies Jos. v. Makovitzky Apoth.
Ferner L. Holena in K. Szeben Viktor Imrich Apoth.
Gegründet 1817, in Wien und Budapest seit 1818.

Haupt-Gewinn event. 500,000 Mark.
Glücks-Anzeige.
Die Gewinne garantirt der Staat.

Einladung zur Beteiligang an den Gewinn-Chancen der vom Staate Hamburg garantirten grossen Geld-Lotterie, in welcher

- 9 Millionen 620,100 Mark**
sicher gewonnen werden müssen.
Die Gewinne dieser vortheilhaftesten Geld-Lotterie, welche plaungemäss nur 100,000 Loose enthält, sind folgende, nämlich: Bei **Grösse** Gewinn ist ev. 500,000 M.
1 Prämie 300,000 M.
1 Gewinn à 200,000 M.
2 Gewinne à 100,000 M.
1 Gewinn à 90,000 M.
1 Gewinn à 80,000 M.
2 Gewinne à 70,000 M.
1 Gewinn à 60,000 M.
2 Gewinne à 50,000 M.
1 Gewinn à 40,000 M.
3 Gewinne à 30,000 M.
26 Gewinne à 20,000 M.
56 Gewinne à 10,000 M.
106 Gewinne à 5,000 M.
in Ganzen 50,500 Gewinne und kommen solche in wenigen Monaten in 7 Abtheilungen zur sicheren Entziehung.

Die erste Gewinnziehung ist amtlich festgestellt und kostet hierzu
ganze Originallos nur 3 Gulden 60 Kr. ö. W. 0. 6 M.
halbe Originallos nur 1 Gulden 80 Kr. ö. W. 0. 3 M.
viertel Originallos nur 90 Kr. ö. W. 0. 1 1/2 M.

und werden diese vom Staate garantirten Original-Losse (kleine verbotenen Promessen) gegen frankirte Eisen- und den Betrag selbst nach den entferntesten Gegenden von mir versandt.
Jeder der Beteiligten erhält von mir neben seinem Original-Losse auch den mit dem Staatswappen versehenen Original-Plan gratis und nach statgehabter Zeichung sofort die amtliche Zeichungsliste unangefordert zugesandt.

Die Auszahlung und Versendung der Gewinne erfolgt von mir direct an die Interessenten, prompt und unter strengster Verschwiegenheit.
Jede Bestellung kann man einfach auf eine Posteinzahlungskarte oder per recommandirten Brief machen.

Man wende sich daher mit den Aufträgen der nahe bevorstehenden Zeichung halber, bis zum **20. November d. J.** vertrauensvoll an
Samuel Heckscher senfr.,
Banquier u. Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Nach AMERIKA
am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF,**
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma dieser Branche. 50—4
Auskunft und Prospekte umsonst.

Das Geschäftshaus für Modewaaren, Damenconfection, Manufacturen, Teppiche und Möblirungsartikel **Ludwig Zwieback & Bruder, Wien, VI., Mariahilferstrasse III. und 108.** veranstaltet für die diesjährige **Herbst- und Wintersaison** die Ausgabe eines mit zahlreichen Illustrationen prachtvoll ausgestatteten

Damen-Mode-Journals.

Dasselbe ist in Folge seiner ausserordentlichen Reichhaltigkeit brochurartig gebunden und wird auf Verlangen **kosten- und spesenfrei** zugestellt. 917 5-5

Bernovits Gusztáv
ujonnan berendezett és felszerelt
Könyvnyomdája
ajánlkozik mindennemű könyvnyomdai munkák a legujabb izlés szerinti elkészítésére.

Brogle József

gép- és rostalemez-gyára,
BUDAPEST Gyár: külső-váci-út. Raktár: váci-kör-út 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállitáson kitüntetett

Trieur-jeit

váltható szitákkal.

■ Gabona tisztító-rostákat. ■
Tengeri morzsolókat.

szabadalmazott

hármas ekéket

közönséges és acél-ekéket
cséplőgép-lemezszitákat
gőzcséplő és járgány-cséplőköz.

és minden egyéb gazdasági gépeket.

Lykkasztott és hasított lemezek mal-mok, méhészeti és technikai czélokra **járgány-cséplőgépeket**

Továbbá e téren a legujabbat:
SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,
1882. aug. 3-án 17,567. sz. a. szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4' 4" magas és 2' 4" széles, sulya 50 kilo, ára 48 frt.

— Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve. —

Dietrich és Gottschlig,

osztr. esász. és magyar királyi udvari szállítók
930 7-3
Budapest.

(Központi iroda és szállítási üzlet, váci utca 18. szám.)
Ajánlják a már beérkezett **közvetlen szállításukat**
China-cros té ákban
(ez ideit aratás) a legolcsóbb áron 1/2 kilonként 2
frttól 10 frttig és feljebb.

Jamaika-rum
üvegekben (a 18/100-14/10 literesig) 30 krtól 4 frttig.

Brasíliai-rum
7/10 és 14/10 literes üvegekben, továbbá francia és hollandi likörök, pezsgőborok, finom cognac és champagnei finom cognac, angol teásütemény stb. stb.
Ebből árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

A esász. és kir. udvar szállítók

Dietrich és Gottschlig-féle

eredeti sósorszesz és só

Leo William talimanyu, általános elismert gyógyszer.
Legjobb sikerrel használtatik: mindenféle gyuladásoknál kívül vagy belül, fejt-, fül- és fogfájásoknál, nyit sebek, uszók, raktenek, szőlőhidések, gyuladt szemek stb., a continens és Angolország első rendű orvosi személyszelei által ezen gyógyszer mint biztos hathatósnak kiemeltetik és a már 16 év óta beékező számtalan elismerő és köszönő levelek iródaikban megtekinthetők.

A só nélküli eredeti sósorszeszünket

ajánljuk különösen fogtisztító szerül, mivel a beteges foghúst gyógyítja és a fogfájást előidézi, ugyanitt a hajidegek erősbítéséhez és a fejkorpa képződés megakadályozásához.

Egy nagy üveg ára 60 kr.

" kis " " 32 "

Ebből az elarusított előnyös engedélymentesen részeseüinek.

J. REIF, Specialist, Wien,

Margarethenstrasse 7, im Bazar,

versendet disoret.
Gummi- und Fischblasen, nur echte Pariser, per Dutzend
fl. 1, 2, 3, 4, feinste fl. 5.
Feinste Pariser Vorsichte-Schwämmchen, per Dutzend
fl. 2-3 und fl. 4.
Suspensorium, fl. 1, 1.50, 2 und fl. 3 per Stück.
Ferner alle sonstigen Specialitäten für sanitäre Zwecke.
796 29-10

Bizonyítvány.

Az alulírottak egy általuk eszközölt szoros vizsgálat alapján kijelentik, hogy a párisi **Cawley és Henry** urak francia szivarkapapír-gyárából származó „**LE HOUBLON**” szivarkapapírt kitünő minőségűnek, minden idegen alkatrésztől különösen minden az egészségnek ártalmas anyagoktól is mentnek találták.

Bécsben, 1884. i május 24.-én.

Al.: **Dr. Pohl J. J.**
a vegyi technologia nyil., rendes tanára
a csász. kir. műegyetemen.
Al.: **Dr. Ludwig E.**
az orvosi vegytan cs. k. nyil., rendes tanára
a bécsi egyetemen.
Al.: **Dr. Lippmann E.**
a vegytan rendk., tanára
a bécsi egyetemen.

(Fentebbi aláírások helyessége **Dr. Homann J. csász.** kir. jegyző ur által Bécsben bizonyított. Fentebbi bizonyítvány aláíratott a csász. kir. külügyministerium és a bécsi francia követség által 1884. i május 28.-én.

Man biete dem Glücke die Hand

500,000 Mark
Haupt-Gewinn im günstigen Falle bietet die Hamburger-große Geld-Verloosung, welche von Staate genehmigt und garantiert ist.
Die vortheilhafte Einrichtung des neuen Planes ist derart, dass im Laufe von wenigen Monaten durch 7 Classen von 100,000 Loosen 50,500 Gewinne zur sicheren Entscheidung kommen, darunter befinden sich Haupttreffer von eventuell Mark 500,000 speciell aber

- 1 Gewinn a M. 300,000
- 1 Gewinn a M. 200,000
- 2 Gewinne a M. 100,000
- 1 Gewinn a M. 90,000
- 1 Gewinn a M. 80,000
- 2 Gewinne a M. 70,000
- 1 Gewinn a M. 60,000
- 2 Gewinne a M. 50,000
- 1 Gewinn a M. 40,000
- 5 Gewinne a M. 30,000
- 3 Gewinne a M. 20,000
- 26 Gewinne a M. 10,000
- 56 Gewinne a M. 5,000
- 106 Gewinne a M. 3,000
- 6 Gewinne a M. 2,500
- 515 Gewinne a M. 1,500
- 1,036 Gewinne a M. 1,000
- 29,020 Gewinne a M. 500
- 19,463 Gewinne a M. 200
- 150,124, 100, 94, 67, 40, 30

Von diesen Gewinnen gelangen in erster Classe 4000 im Gesamtbetrag v. M. 157,000 zur Verloosung. Der Haupttreffer 1-ter Classe beträgt M. 500,000 und steigt sich in 2ter auf M. 60,000, 3ter M. 70,000, 4ter M. 80,000, 5-ter M. 90,000, 6ter M. 100,000, in 7ter aber auf event. M. 500,000, spec. M. 300,000, 200,000 etc.

Die Gewinnziehungen sind planmäßig amtlich festgestellt.
Zur nächsten Gewinnziehung erster Classe dieser grossen vom Staate garantirten Geldverloosung kostet 1 ganzes Original-Loos fl. 3.50 kr. o. W.
1 halbes " " 1.75 " "
1 viertel " " 0.90 " "
Alle Aufträge werden sofort gegen Einsendung, Postanweisung oder Nachnahme des Betrages mit der grössten Sorgfalt ausgeführt und erhält Jedermann v. uns die mit dem Staatswappen versehenen Original-Loose selbst in Händen.

Den Bestellungen werden die erforderlichen amtlichen Pläne gratis beigefügt, aus welchen sowohl die Eintheilung der Gewinne auf die verschiedenen Classen, sowie die Bedingungen der Gewinnziehung, als auch die betreffenden Einlagebeträge zu ersehen sind und senden wir nach jeder Ziehung unseren Interessenten unaufgefordert amtliche Listen. Auf Verlangen versenden wir den amtlichen Plan franco im Voraus zur Einsichtnahme und erklären uns ferner bereit bei Nicht-Convenienz die Loose gegen Rückzahlung des Betrages vor der Ziehung zurückzunehmen.

Die Auszahlung der Gewinne erfolgt planmäßig prompt unter Staats-Garantie.
Unsere Collecte war stets vom Glücke besonders begünstigt und haben wir unseren Interessenten oftmals die grössten Treffer ansbezahlt u. a. solche von Mark 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 etc.
Voraussichtlich kann bei einem solchen auf der solidesten Basis gegründeten Unternehmen überall auf eine sehr rege Theilnehmung mit Bestimmtheit gerechnet werden, und bitten wir daher, um alle Aufträge ausführen zu können, uns die Bestellungen baldigst und jedenfalls vor dem 30. November d. J. zukommen zu lassen.

Raufmann & Simon

Bank- und Wechsel-Gesellschaft in Hamburg.
P. S. Wir danken hierdurch für das uns seitler geschickte Vertrauen und bitten durch Einsichtnahme in den amtlichen Plan sich von den grossartigen Gewinnchancen zu überzeugen, welche diese Verloosungen bieten.
D. O.
925 3-3

A m. kir. méntelep Debreczenben.

Hirdetmény.

A m. kir. debreczeni méntelep Eperjes, Debreczen, Turia-Remete és Rima-Szombath osztályainál elhelyezet katonai legénység részére 1885. év január hó 1 től, 1885. évi október hó végéig szükségelendő kenyér biztosítása végett.
Folyó év december hó 4-én, d. e. 10 órakor az itteni méntelep számírodájában írásbeli zártajánlati árlejtés fog tartatni.
A szükséglet a fentebbi időszakra minden egyes osztály részére körülbelöl 18,000 adag á 840 grammos kenyér.
A kenyér az új előírás szerint két adagonként vetelő (cipő) alakban és 1.680 kilogramm súlyban lesz szállítandó, az ajánlat azonban egy 840 grammos adagra teendő.
Az ajánlat minden egyes osztályra külön teendő.
Az ajánlati minta és a többi ajánlati feltételek ugyan azok, melyek a f. évi julius hóban közzétett nagy hirdetményben foglaltattak.
Az 50 kros bélyeggel ellátott és az előirt bánatpénzt tartalmazó ajánlatok „a m. kir. méntelep parancsnokság tárgyaló bizottságának” ezimzendők és a fentjelölt napig és óráig vagy személyesen, vagy pedig posta útján nyujtandók be.
A szállítási feltételek a helybeli méntelep számírodájában megtekinthetők.

931 3-3

Debreczeni m. kir. méntelep parancsnokság.

ÁRJEGYZÉK.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1 pár frt	—,12
Pesti " " " " " "	1 " "	—, 5
Párizsi " " " " " "	1 kiló	1.10
Debreczeni " " " " " "	1 " "	1.25
Györi füstölt " " " " " "	1 drb	—,10
Kassai vagy Prágai sódar nyers	1 kiló	1.25
" " " " " " főzve	1 " "	2.80
Füstölt marhahus " " " " " "	1 " "	1.35
Marhanyelv füstölt, nyers vagy főzve	1 drb	1.60
Szalámi magyar v. veronai	1 kiló	2.50
Krakói kolbász	1 " "	1.60
Pörkölt szalona	1 " "	1.25
Rózsa paprika 1/4, 1/2, 3/4, kiló dobozban	1 " "	2.—
Tarhonya	5 " "	2.50
Maccaroni	5 " "	3.—
Gardinette 1 láda	5 " "	10.—
Caviar friss dobozban	1/2 " "	2.—
Ajoka sós genuai	1 " "	2.—
Sardiniai orosz páczolt olajban	1 hordó, 1/4 doboz	2.50
Ementhali sajt legfinomabb	1 kiló	1.50
Groyi " " " " " "	1 " "	1.—
Rogonzola " " " " " "	1 " "	1.60
Roquefort " " " " " "	1 " "	3.—
Parmai régi olasz sajt	1 " "	2.20
Imperial valódi " 12 darab	1 láda	2.40

Megreddelhető: Plesch H. kereskedésében Budapest.

922 20-4